

жена на 35 години, бѣше облѣчена по европейски, но съ азиатска чалма на глава.

Азъ трѣбваше да се поклоня на своя хазяинъ Янко и на жена му и да цѣлувамъ на двамата ржка — това го изискваше пловдивското приличие. Дадоха ми да разбера, че трѣбва да слушамъ всички наставления на Янка, да изпълнявамъ буквално всички негови заповѣди, защото той е по-старъ отъ менъ. А ако си позволя да му противореча, той ще се разправи съ пржчка. Гърцитѣ гледаха на мене като на кученце, което трѣбва да облагородятъ. Печално положение!

Азъ изпаднахъ въ ржцетѣ на Янковата кокона, която по желанието на баща ми трѣбваше да направи отъ моята българска кожа гръцки сафриянъ. Коконата почна най-първо съ моитѣ дрехи и прическата ми и свърши съ гръцки езикъ, който, нека си призная, ако не бѣхъ изучавалъ въ Цариградъ, въ Пловдивъ не бихъ добилъ понятие отъ него, защото въ тукашното гръцко училище повече биеха, отколкото да обучаватъ.

Въ гръцкото училище, което носѣше гръмливото и славно нѣкога име „гимназионъ“, трима учители преподаваха гръцки езикъ и единъ по турски. Гръцкитѣ учители ме приеха надменно, забраниха ми да нося българскитѣ си дрехи и да говоря по български, като ме заплашваха, че ако не изпълня това, ще има тояга.

Заловихъ се усърдно за работа още първитѣ дни, но скоро се убедихъ, че по-добре е да бжда битъ отколкото да зубря неразбраната гръцка наука. И азъ станахъ лентяй. Отъ тоя „гимназионъ“ изнесохъ само едно: научихъ се да си превивамъ гръбнака, да лицемѣря, да лъжа и да се унижа-